

*Messu Toivakan kirkossa 23.9.2012
17. sunnuntai helluntaista
- Jeesus antaa elämän/sadonkorjuun kiitos
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Hannes Asikainen & Niina Heinonen
Ehtoollisarvostus: Minna Kivimäki
Suntio: Seppo Soininen*

"Eikun minä ite!"

Joh. 5:19-21

Jeesus sanoi juutalaisille: »Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika. Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Hän näyttää Pojalle vielä suurempiakin tekoja, sellaisia, että hämmästytte. Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin antaa myös Poika elämän kenelle tahtoo.»

”Minä ite!”

Tuttu sanapari. Erityisen tuttu se lienee lapsiperheissä. Onhan se lähestulkoon ensimmäinen sanapari, jonka pieni lapsi oppii. ”Minä ite!”, kuuluu pontevasti tänäänkin monen perheen pienimmän suusta.

”Ei kun minä ite!” on hellyttävän kuuloista, kun lapsi haluaa voidella ensimmäisen kerran oman voileipänsä tai harjata hampaansa. Se on tervettä, kuuluu hänen kehitysvaiheeseensa. Vaivaksi se muodostuu vasta aikuisiällä. Jos aikuisena mottona kaikessa on ”minä ite”, siitä ei seuraa hyvää. Sanotaan, että me suomalaiset olemme oikein yksinpuurtajakansaa. Se toteutuu niin perheen arjessa kuin työssä. Kukaan ei osaa hoitaa lapsia, niin kuin minä itse. Kukaan ei osaa tehdä ruokaa, siivota tai pyykätä kuin minä itse. Kukaan ei osaa remontoida tai repiä elantoa perheelle kuin minä itse. Kukaan työpaikassamme ei osaa tehdä tätä tehtävää kuin minä itse. Voisin veikata, että tutulta kuulostaa?

Olemme koolta sadonkorjuun kiitoksen merkeissä. Myös pelloilla saattaa toteutua äärimäinen ”minä ite”-ajattelu. Otetaan itselle sellaista vastuuta mikä ei kuulu. Pahimmillaan viljelijä, ja varsinkin me muut, voimme unohtaa hänet, jolta kaikki hyvä tulee – kyllä Luojalakin on oma osuutensa sadon kasvamisessa. Tätä tosi asiaa muistutamme toisillemme tänään. Myös maanviljelijöinä olemme Jumalan työtovereita. Molempia tarvitaan: taitavaa viljelijää ja luomakunnan Luojaa ja ylläpitäjää. Paavali kirjoittaa Korinttilaisille: *”Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun. Istuttaja ja kastelija ovat samassa työssä, mutta kumpikin saa palkan oman työnsä mukaan. Me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan pelto ja Jumalan rakennus”* (1 Kor 3:6-9).

”Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän.”

...”ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin...” Jumalamme on kolmiyhteinen Jumala. Hänen persoonansa eivät toimi yksin. Isä, Poika ja Pyhä Henki toimivat yhdessä. Yhteistyö on saumatonta. Kun Jeesus tuli maailmaan, hän ei sanonut taivaan Isälle ”minä ite!” Hän halusi kuunnella ja seurata lähettäjänsä tahtoa. Kaikessa. Hän oli kuin oppipoika, joka jäljitteli armon ja rakkauden mestaria sanoissaan ja teoissaan. Jeesus sanoo: *”ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika.”*

Pyhä Jumala on tiimipelaaja. Yksi Jumala, kolme persoonaa. Jeesus asetti meille esimerkin siitä, miten tämä yhteistyö toteutuu. Se kutsuu meitä yhteistyöhön arjessamme ja rakkaassa seurakunnassamme. Tarvitaan kahtalaista asennetta: on annettava tilaa sille, että muutkin osaavat ja voivat tehdä asioita. Toiseksi on myös osattava tarjoutua ja kysyä: mitä minä voisin tehdä? Toivakan seurakunta tarvitsee sinua. Kristillinen kirkko tarvitsee sinua. Jumala tarvitsee sinua. Rukoilemme hartaasti, että meillä kaikilla olisi tilaa tehdä yhteistyötä toistemme kanssa ja sitä, että osaisimme myös rohkeasti antaa lahjamme käyttöön yhteiseen hyvään. Kiitämme, että nämä asiat toteutuvat seurakunnassamme tänäkin pyhänä.

”Älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa” (1 Joh 3:18).

Meitä kristittyjä kutsutaan sanoista tekoihin. Jumala on toimiva, Elävä Jumala. Elävä kristitty on toimiva kristitty. *”Usko ilman tekoja on kuollut”*, sanoo Jaakob (Jaak 2:14-).

Meillä jokaisella on varmasti kokemuksia siitä, miten mukavaa on tehdä töitä ja askareita yhdessä. Olipa se sitten ruuan kokkausta, remonttia, tilaisuuksien järjestämistä tai maanviljelystalkoita, niin aina on yhtä mukavaa. Jopa ikävät työt sujuvat leikiten porukassa. Iloisesta yhteistyöstä seuraa sekin, että toiseen tutustuu ihan eri lailla. Työ yhdistää. Se lujittaa ystävyyttä. Yhteistyössä oppii kuuntelemaan ja arvostamaan toista. Se antaa myös mahdollisuuden vahvistaa vahvuuksiaan ja oppia uutta. Usein toinen ihminen on paras opettajamme.

Sama pätee suhteessamme Jumalaan. Jos emme tee hänen kanssaan yhteistyötä, paljosta jäämme paitsi. Emme opi tuntemaan häntä. Tekemisen ilo ja yhteys jää puuttumaan. Jumala unohtuu, on vain ”minä ite.” Lopputuloskin on heikompi: porukassa olisi tullut nopeammin ja paremmin.

Tunteaksemme Jumalan, meidän pitää työskennellä hänen kanssaan. Oletko ikinä ihmetellyt: tämä ei voi olla sattumaa, Jumalan täytyy olla tämän takana! Kun näet Jumalan toimivan, työskentele hänen kanssaan. Jos näet, että joku selvästi on herännyt suhteessaan Jumalaan, rohkaise häntä ja kerro, että olet huomannut muutoksen hänessä. Auta häntä kasvamaan uskossa. Ota hänet mukaan kirkkoon ja seurakunnan toimintaan. Jos näet, että jollakulla on vaikeaa, työskentele Jumalan kanssa ja mene lohduttamaan häntä. Tule toimimaan lähetystyöhön, jossa Jumalan valtakunnan ilosanomaa levitetään kaikkeen maailmaan. Missä tahansa näet Jumalan kädenjäljen, älä jää etäältä katsomaan, vaan antaudu yhteistyöhön. Vain sillä tavalla voit oppia tuntemaan Jumalan syvätasolla. Kun uskallaudumme tähän, luvassa on monia ihmeellisiä yllätyksiä. Suuria tekoja ympärillämme tapahtuu: *”Hän näyttää Pojalle vielä suurempiakin tekoja, sellaisia, että hämmästytte.”* ”

Minä ite!” on vähän, mutta ”me ite!” ja Jumalan kanssa toimien – taivas on silloin rajana. Annammeko Jumalalle, itsellemme ja toisillemme tämän mahdollisuuden?

Jeesus antaa elämän. Tämä on kirkkovuoden aiheemme. Jeesus antaa elämän tässä ajassa. Kun olemme, elämme ja työskentelemme hänen yhteydessään saamme sen kokea. Iankaikkisuus on jo vauhdissa Herraan uskoville. Ja kerran kun meidän matkamme päättyy elon syksyyn ja eteen leikkaajan, koittaa uusi kevät taivaassa. Jeesus lupaa: *”Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin antaa myös Poika elämän kenelle tahtoo.”*